

➤ формування нового економічного мислення [5, с. 209].

Отже, економічна культура юриста – це система економічних знань, умінь та навичок, які дозволяють реалізовувати економічні права та економічно обґрунтовано виконувати свої професійні обов’язки. Економічна культура дуже тісно взаємопов’язана з професійною діяльністю юриста, це ми бачимо, виходячи із її функцій та структури. Окрім цього, знання економічних прав дозволяє юристу кваліфіковано охороняти та захищати економічні права потенційних клієнтів.

Література

1. Несімко О.Д. Економічна культура як одна з невід’ємних рис професійності юриста / О. Д. Несімко // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2006. – № 32. – С. 259-264. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2006_32_43
2. Плахотнік О.В. Формування професійно-економічної культури студентів вищих навчальних закладів / О.В. Плахотнік // Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2017. – Вип. 56. – С. 232-240. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znrviknu_2017_56_30.
3. Несімко О.Д. Поняття економічної культури юриста та її структура / О.Д. Несімко // Актуальні проблеми держави і права. – 2006. – Вип. 29. – С. 257-261. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2006_29_52.
4. Рижиков В.С. Економічна культура: історичний аспект, аналіз та перспективи розвитку в умовах становлення економічних відносин ринкового типу / В.С. Рижиков // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – №1. – С. 52-58. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ape_2015_1_8.
5. Сливка С. Юридична деонтологія. Підручник. – Вид. 2-е, пере-роб. і доп. – К.: Атіка, 2003. – 320 с.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА ГРОМАДЯН УКРАНИ НА ВИБІР ІМЕНІ

М. В. Патріман

(курсант 1 курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів
превентивної діяльності Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ)

Науковий керівник: старший викладач кафедри українознавства та іноземних мов Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Подворчан Алла Зеновівна

*Ім'я людини – найсолодший
і
найважливіший для неї звук
у будь-якій мові.*

Дейл Карнегі

Ім'я людини – це той код, з яким вона йде по життю, його дають кожній фізичній особі, незалежно від раси, нації та місця, де вона проживає.

В українському законодавчому процесі введеним правилом є при народженні дитини реєструвати її прізвище, ім'я, по-батькові, та надавати всі права та свободи громадянина України.

Усі деталі цього процесу описані в Сімейному кодексі України. «Стаття 144 Сімейного кодексу України» проголошує те, що після народження дитині її обов'язково повинно бути видане «Свідоцтво про народження». Це право є невід'ємним. Прізвища, імена та по батькові є тими ознаками, які індивідуалізують особу, виділяють її з-поміж інших, надаються їй при державній реєстрації народження і є невід'ємними від неї. Що стосується прізвища, воно дитині визначається за прізвищем батьків. Якщо мати, батько мають різні прізвища, прізвище дитини визначається за їхньою згодою. Батьки, які мають різні прізвища, можуть присвоїти дитині подвійне прізвище, утворене шляхом з'єднання їхніх прізвищ. Спір між батьками щодо прізвища дитини може вирішуватися органом опіки та піклування або судом [1, с. 1].

Стаття 146 Сімейного кодексу України визначає правила присвоєння дитині ім'я. По батькові дитини визначається за іменем батька [1, с. 2].

Юридично зафіксовані дані дитини вносяться до реєстру та супроводжують її все життя.

Які ж чинники впливають на вибір ім'я дитини в XXI столітті? Дійсно, є чимало чинників, які впливають на вибір батьків щодо ім'я дитини. По-перше, це розвиток культури на даному етапі, також це вплив Європи та прагнення до скорішої «європеїзації», саме ці бажання батьків супроводжуються такими іменами, як: Рон, Адам, Генрі, Лія, Маріанна, Жозефіна, Лола, Марк, Ауріка, Кім та багато інших.

Також великий вплив має телебачення та інтернет мережі. Адже саме тут молоді батьки шукають унікальні імена для своїх чад, тому що хочуть підкреслити унікальність їхньої дитини, хоча б за її ім'ям, навіть якщо дитина носитиме звичайне пересічне прізвище як «Шевченко» та по батькові буде «Василівна» або «Васильович». Тому ім'я її виділить, і це буде виглядати приблизно так: «Шевченко Лія Василівна». Та не відкидаємо факту про повернення старослов'янських імен в наш час. Батьки почали використовувати давно забуті імена. На кшталт: Єлисей, Лукаш, Матвій, Арсеній, Макар, Федір, Пилип, Мирослава, Ярослава, Меланка, Уляна, Євдокія, Злата, Ярина та інші.

На жаль, на майже всі імена має нещадний вплив русифікація та «суржикова атака» нашої мови. Ми все більш і більш чуємо викривлені імена суржиком. Наприклад, при реєстрації батьки порушують всі граматичні та лексичні правила написання імені дитини, і в результаті ми отримуємо

громадян з іменами – «Діма» – Дмитрик, «Ростік» (замість Ростик, Ростислав), «Славік» (замість Славко, Славчик), «Владік» замість Владик, тобто Владислав... а якщо дитину з таким ім'ям записали Денисом, то зменшено-пестлива форма – Дениsik або Дениско. Олексій – начебто й без помилки, хоча є в українській мові й інша, українізована, форма цього чужого ім'я: Олекса. Тож самі батьки роблять помилки при реєстрації [2].

Історичні факти при виборі імені впливають на українське суспільство теж, найпопулярніші 2016 року імена Анастасія та Максим 20-30 років тому зустрічалися значно рідше. Натомість тодішні лідери іменного рейтингу зараз втратили свої позиції. У 70-ті роки минулого століття популярними були Людмили, у 80-ті – Тетяни, але сьогодні їх дуже-дуже мало. На вибір імені також можуть вплинути і поради знайомих, і політична ситуація у країні. Недаремно серед нових імен в Україні є Кармеліта або Есмеральда. Залишаючи за батьками право обрати ім'я своїй дитині. Ім'я все ж таки має бути звичне.

Водночас історик Ярослав Тинченко вважає, що не варто перебільшувати вплив історичних обставин на людину, коли вона обирає ім'я дитині. І як приклад Ярослав Тинченко порівнює нинішню епоху і радянські часи, коли люди називали своїх чад не лише Марксенами, Сталінами. Зараз дуже популярна тема християнства, за радянських часів вона була непопулярна. Проте за радянських часів іменами Володимир називали досить широко – це як внутрішній протест, а зараз Володимирами називають дуже мало дітей [3].

Таким чином, від обраного імені людина не змінюється, вона залишається людиною, а закон лише узаконює вибір батьків щодо імені та прізвища.

Література

1. Сімейний кодекс України // Голос України. – 2002. – № 38.
2. www.radiosvoboda.org/a/2114238.html.
3. www.uamodna.com/articles/nashi-naymennya-imena-po-batjkovi-prizvyscha/.